

[Thisted Knudsen.]

vil der være Mulighed for, hvis det viser sig nødvendigt, at regulere disse Salærer.

Endelig har man i Udvalget drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt en beskikket Forsvarer, der fratræder som saadan, skal kunne fortsætte sit Hverv som Administrator. Udvalget eller i hvert Tilfælde største Delen af Udvalget er af den Opfattelse, at naar en saadan Forsvarer i øvrigt opfylder Lovens Betingelser, maa han kunne fortsætte sit Hverv som Administrator.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale de stillede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg kan fuldt ud slutte mig til de af den ærede Ordfører fremsatte Bemærkninger og skal i øvrigt indskrænke mig til at takke Udvalget for den hurtige og udmærkede Behandling af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1
vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—7
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2
vedtoges uden Afstemning.

§ 8, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 9—14
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6673; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5585).

Sagen sattes til Forhandling.

V. Buhl: Det Problem, som Rigsdagen gennem det foreliggende Lovforslag stilles over for, er et af de største Samfundsproblemer, som Besættelsestiden har efterladt os. Den Pengeflod, der i disse Aar flød ud over Landet, sidder hele vort økonomiske Liv i Blodet som en Gift, og der tiltrænges her en dybtgaaende Udrensning, for at sunde Tilstande kan genvindes. Lykkeligvis er denne Udrensning dog ikke i Praksis saa vanskelig at gennemføre, som Tilfældet har været paa andre Omraader, fordi det ikke her drejer sig om at granske Hjerter og Nyre, men det er mere haandgribelige Forhold, det drejer sig om. Det, der skal til, er en ærlig Vilje til at komme Ondet til Livs, og er den til Stede, er vi ogsaa i Stand til at faa Magt over Tingene. Men lad mig sige det straks: det Forslag, som den højtærede Regering har fremlagt, er ikke tilstrækkelig virkningsfuldt til at kurere Sygdommen. I det sagkyndige Udvalg, det saakaldte Professorudvalg, som har arbejdet med Problemerne, gik man til Værks med stor Grundighed og Skarpsindighed, og det er jo bekendt, at det var den højtærede Finansminister, som her var den drivende Kraft. Det spores ogsaa i de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og hvori der findes mange og gode Betragtninger om denne Lovgivnings Nødvendighed, Betragtninger, som jeg ikke her skal gentage. Men desværre holder Lovforslaget ikke, hvad Udvalgsbetænkningen lovede. Det var i Beslutningens Morgenrøde, Betænkningen blev udarbejdet, men siden har Dagens Møje og Besvær lagt en Dæmper paa Iveren. Den nationaløkonomiske Professor blev Venstres Finansminister, og usynlige eller maaske rettere synlige Hænder kom med i Spillet; vi mindes alle den højtærede Statsministers kølige Tale — for ikke at sige mere — om Eengangsskatten.

Den første Beklagelse, der er Grund til at fremsætte, er den, at Lovforslaget ikke forlængst er fremkommet. De skadelige Virkninger, Pengerigeligheden fører med sig, har paa mange Maader givet sig til Kende, og samtidig har der inden for Økonomien bredt sig en Usikkerhed, som man i Erhvervskredse med Rette har beklaget sig over. Det var en daarlig Idé, den højtærede Minister fik, da han vilde kæde Eengangsbeskatningen sammen med Spørgsmaalene om Lønninger og Kronekurs paa den Maade, at disse Problemer skulde løses samtidig. At der er en Sammenhæng mellem